

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122204253
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8122204253.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovéj a JUDr. Karola Krochtu, v právnej veci žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. B. X, XXX XX D. C. E., právne zastúpená JUDr. Martina Barnová, advokátka, Zámocká 529/34, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: mBank S.A., pobočka zahraničnej banky, Pribinova 10, 811 09 Bratislava, IČO: 36 819 638, právne zastúpený: MCGA legal, s.r.o, Partizánska 2, 811 03 Bratislava, o obnovu konania, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Prešov č.k. 8Csp/69/2022-133 zo dňa 20.12.2022 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Žalovanej priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobkyni v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením prvoinštančný súd žalobu na obnovu konania odmietol. Žalobkyni uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobkyňa domáhala obnovy konania pôvodne evidovaného na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14Csp/109/2019, ktoré sa skončilo rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 14Csp/109/2019 z 10.7.2020 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 11CoCsp/17/2020 zo dňa 21.10.2021. Žalobkyňa bez svojej viny v čase rozhodovania odvolacieho súdu nemohla použiť uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2021 z 28.9.2021, ktoré môže pre ňu privodiť priaznivejšie rozhodnutie o jej veci. Rozhodnutie Najvyššieho súdu SR je síce z 28.9.2021, avšak o tomto rozhodnutí v čase rozhodovania odvolacieho súdu nemala vedomosť, uznesenie bolo zverejnené na stránke Najvyššieho súdu SR až 4.2.2022.

Žalobkyňa ako dôvod obnovy konania uviedla ust. § 397 písm. a/ CSP.

Žiadala povoliť obnovu pôvodného konania.

Prvoinštančný súd aplikoval na daný právny vzťah ust. § 397 CSP, ďalej ust. § 400, § 403 ods. 1, 2 a ust. § 410 a § 413 ods. 1 CSP. Skonštatoval, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má slúžiť k tomu, aby mohol byť znovu prejednaný právoplatne skončený spor alebo iná právna vec, ak sú tu v skutočnosti rozhodnutia alebo dôkazy, pre ktoré pôvodné rozhodnutie vo veci samej z hľadiska správnosti a úplnosti skutkových zistení a skutkových záverov nemôže obstať. Uviedol, že dôvodom obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP sú len také konania, ktoré sa týkajú strán a predmetov pôvodného konania. Teda ide o koncepciu inter partes. Dôvodom prípustnosti obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP je to, že rozhodnutia a dôkazy sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V danom prípade sa rozhodnutie Najvyššieho súdu SR netýka strán pôvodného konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 14Csp/109/2019, a preto súd žalobu na obnovu konania odmietol ako zjavne nedôvodnú.

Prvoinštančný súd poukázal na to, že ak by aj obnovou napadnuté rozhodnutie prvoinštančného, resp. odvolacieho súdu spočívalo na odlišnom spôsobe posúdenia právnych otázok oproti iným, v tom čase už existujúcim rozhodnutiam všeobecných súdov v obdobných veciach, samo osebe to dôvod prípustnosti obnovy konania nezakladá. Rovnako ani iný spôsob posúdenia totožnej právnej otázky neskorším rozhodnutím všeobecného súdu vydaným v inej veci nečiní z takéhoto rozhodnutia dôvod zakladajúci prípustnosť obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP. Konanie na obnovu konania je smerujúce k odstráneniu nedostatkov v zistení skutkového stavu a nie prípadného právneho posúdenia veci. Nie je dôvodom na obnovu konania, ak iný orgán verejnej veci posúdi právnu otázku riešenú v súdnom konaní inak.

Prvoinštančný súd o trovách konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa nebola v konaní úspešná a súd ju zaviazal na náhradu trov konania v plnom rozsahu žalovanému, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením.

3. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Namietala nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Uviedla, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14Csp/109/2019 sa voči žalovanému domáhala vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 2.130,18 eura s prísl. a určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Tvrdila, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti riadnej spotrebiteľskej zmluvy, a preto úver je bezúročný a bez poplatkov. Súd prvej inštancie žalobe v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyhovel a žalobu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia zamietol, pretože nezistil okolnosti, ktoré by mali spôsobovať bezúročnosť a bezpoplatkovosť uvedenej zmluvy.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie, a to proti zamietavému výroku. Krajský súd v Prešove v rozsudku sp. zn. 11CoCsp/17/2020 prvoinštančný rozsudok potvrdil. Dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti riadnej úverovej zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, preto je bezúročná a bez poplatkov. Pokiaľ sa týka bezdôvodného obohatenia, podľa odvolacieho súdu bolo zistené, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia je premlčaný.

Dôvody, pre ktoré považoval odvolací súd nárok žalobkyne za premlčaný, sú dôvodmi, ktoré inak posúdil Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 5Cdo/29/2021 z 28.9.2021, ktoré uznesenie Najvyššieho súdu SR žalobkyňa nemohla použiť v pôvodnom konaní.

Preto je toho názoru, že prvoinštančný súd pri výklade právnej normy umožňujúcej pripustiť obnovu pôvodného konania postupoval formalisticky a arbitrárne. Žalobkyňa tvrdila, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu nemala vedomosť o uznesení Najvyššieho súdu SR. Ak by o ňom mala vedomosť, bola by poukázala na toto rozhodnutie pred odvolacím súdom.

Žalobkyňa žiadala, aby, vzhľadom na to, že rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 11CoCsp/17/2020 z 21.10.2021 je v absolútnom rozpore s uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2021 z 28.9.2021 zrušil rozhodnutie prvoinštančného súdu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4. K odvolaniu zaujal písomné stanovisko žalovaný, ktorý uviedol, že nie je v danom prípade naplnený dôvod na obnovu konania, pretože podmienky prípustnosti žaloby na obnovu konania podľa § 397 písm. a/ CSP musia byť splnené kumulatívne. Dôvodom obnovy konania sú skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Zo žalobkyne predloženého uznesenia Najvyššieho súdu SR je zrejmé, že uznesenie sa netýka žalobkyne, žalovaného a ani predmetu pôvodného konania, išlo o konanie s odlišnými stranami sporu, predmetom sporu boli odlišné skutkové okolnosti. Dôvod obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP nie je možné interpretovať tak, že akékoľvek podobné rozhodnutie v podobnej veci automaticky zakladá právo žalobcu na podanie žaloby na obnovu konania.

Nie je naplnený ani predpoklad priaznivejšieho rozhodnutia vo veci. Objektívna premlčacia doba je trojročná, ktorá plynie odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo. Bolo nesporné, že poslednú splátku úveru žalobca zaplatil dňa 6.5.2016. Žalobcovi začala plynúť objektívna premlčacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia odo dňa 7.5.2016 a uplynula 7.5.2019. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobkyňa podala žalobu na prvoinštančný súd až 20.5.2019, nárok bol premlčaný v trojročnej objektívnej premlčacej dobe. Na základe uvedeného nie je predpoklad priaznivejšieho rozhodnutia vo veci z dôvodu uplynutia objektívnej premlčacej doby. Keďže v danom prípade nie sú splnené podmienky povolenia obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP, žiadal, aby odvolací súd prvoinštančné rozhodnutie potvrdil a uplatnil si trovy odvolacieho konania.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštalácie je správne.

6. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so správnymi dôvodmi napadnutého rozhodnutia a na tieto dôvody poukazuje.

7. Iba na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd musí uviesť, že obnova konania je mimoriadny opravný prostriedok, čo znamená, že na jej uplatnenie musia byť dané osobitné dôvody. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola v minulosti právoplatne skončená meritórnym rozhodnutím, musí byť vyvážená sprísnenými podmienkami prípustnosti obnovy konania. Obnovou konania môže napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu z taxatívne stanovených dôvodov v presne určenej lehote, ktorej zmeškanie má za následok procesnú preklúziu podať žalobu na obnovu konania.

Preto odvolacia námietka žalobkyne, že prvoinštančný súd pristupoval k posudzovaniu dôvodu obnovy konania prísne formalisticky a rozhodnutie je arbitrárne, je nedôvodná. Nie je v záujme strán sporu, aby už právoplatne rozsúdená vec bola extenzívnym výkladom procesného predpisu zmenená, resp. narušená a tým bolo zasiahnuté do právnej istoty strán pôvodného konania.

8. Prvoinštančný súd poukázal vo svojom rozhodnutí správne na to, že v prípade obnovy konania uplatňovanej podľa § 397 písm. a/ CSP musia byť kumulatívne splnené zákonné predpoklady. V prvom rade ide o existenciu skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré žalobkyňa nemohla v pôvodnom konaní bez svojej viny použiť.

Žalobkyňa tvrdila, že takouto okolnosťou je uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/29/2021, ktorým bola riešená do tej doby neriešená otázka počiatku plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. Tvrdila, že v konaní sp. zn. 14Csp/109/2019 odvolací Krajský súd v Prešove v uznesení sp. zn. 11CoCsp/17/2020 túto doteraz neriešenú právnu otázku posúdil inak, ako Najvyšší súd SR.

Je pravdou, že oba súdy vo svojich rozhodnutiach riešili otázku počiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby, pričom v čase rozhodovania Krajského súdu v Prešove už túto otázku rozhodol Najvyšší súd SR. Ako správne vyhodnotil prvoinštančný súd, strany sporu a predmet sporu vo veci vedenej Okresným súdom v Prešove sp. zn. 14Csp/109/2019, prípadne Krajským súdom v Prešove sp. zn. 11CoCsp/17/2020 boli odlišné od konania, ktoré prebiehalo pred Najvyšším súdom SR pod sp. zn. 5Cdo/29/2021. Rozhodnutie, ktoré žalobkyňa mieni použiť ako dôvod na pripustenie obnovy konania, sa musí týkať pôvodných strán sporu a pôvodného predmetu konania. Nebolo ale zistené a žalobkyňa to nepreukázala, že Najvyšší súd SR v jej veci vydal rozhodnutie, ktorým by otázku plynutia subjektívnej premlčacej doby riešenú odvolacím súdom riešil inak. Teda plynutie subjektívnej premlčacej doby bolo dovolacím súdom riešené medzi inými stranami sporu, s inými skutkovými okolnosťami, a preto takéto rozhodnutie nie je možné použiť na vyhodnotenie dôvodnosti žaloby na obnovu konania. Ust. § 397 písm. a/ CSP len podčiarkuje celkovú koncepciu účinkov rozhodnutí podľa CSP inter partes.

To, že by rozhodnutie odvolacieho súdu bolo pri inom posúdení otázky premlčania pre žalobkyňu priaznivejšie, žalobkyňa nepreukázala, čo predstavuje ďalšiu absenciu podmienky obnovy konania podľa § 397 písm. a/ CSP.

9. Tak, ako to zdôraznil odvolací súd vyššie, je neprípustné narúšať princíp právnej istoty strán pôvodného sporu v dôsledku vydania rozhodnutí v iných veciach, ktoré sa sporu žalobkyne nedotýkajú, pretože by sa mohlo stať, že právoplatne ukončená vec by mohla byť v dôsledku zmien právnych názorov pri posudzovaní právnych otázok v pôvodnom konaní menená v rámci zákonom stanovenej lehoty na podanie obnovy konania aj niekoľkokrát, čo je neprípustné a pre právnu istotu strán sporu nežiadúce. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie prvoinštančného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako správne potvrdil.

10. O trovách konania pred odvolacím súdom rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1, 2 CSP. V odvolacom konaní bol žalovaný úspešnou stranou sporu. Žalovanému patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči neúspešnej žalobkyňi. Výšku týchto trov určí prvoinštančný súd samostatným uznesením.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).